Lietas Nr. C28294914
Lietas arhīva Nr. C-0534-14/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā 2014.gada 12.novembrī

Kuldīgas rajona tiesa
tiesnese Anita Simsone

rakstveida procesā izskatīja civillietuNordea banka Finland PLC Latvijas Filiāle (turpmāk prasītāja) maza apmēra prasībā par naudas piedziņu no /pers. C/ (turpmāk atbildētājs).

APRAKSTOŠĀ DAĻA.

Prasītāja cēlusi tiesā maza apmēra prasību par galvenā parāda 597,61 euro, līgumisko procentus 39,24 euro, līgumsoda 2,55 euro, likumiskos procentus 152,66 euro piedziņu no atbildētāja, kā arī prasītāja lūdz piedzīt samaksātos tiesas izdevumus–valsts nodevu 118,81 euro un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 euro. Lūdz noteikt tiesības saņemt līdz sprieduma izpildei 6% no piedzītās pamatparāda summas.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1590.,1591.,1651., 1652.p.pirmās daļas 3.p., 1716., 1717., 1720.panta 2.punktu, 1753., 1756., 1757.,1759.,1765.,1934.,1943.,1945., un 1946.pantu.

Prasītāja prasības pieteikumā paskaidrojusi, ka 2004.gada 17.jūnijā starp prasītāju un atbildētāju noslēgtas Overdrafta/aizdevuma līgums privātpersonai (turpmāk tekstā līgums).

Prasītāja paskaidro, ka ar līgumu nodibinātā saistība paredz, ka aizņēmējs saņem atkārtoti izmantojamu aizņēmumu (overdrafts), kas piesaistīts aizņēmēja norēķinu kontam.

Līgumā puses vienojušās par to, ka aizdevējs piešķir aizņēmējam overdraftu ar limitu līdz Ls 200.

2004.gada 1.decembrī starp pusēm noslēgts Overdrafta/aizdevuma līgums privātpersonai. Ar šo līgumu nodibinātā saistība paredzot, ka atbildētājs saņem atkārtoti izmantojamu aizņēmumu (overdrafts), kas piesaistīts aizņēmēja norēķinu kontam. Līgumā puses ir vienojušās par to, ka aizdevējs palielina aizņēmējam piešķirto overdraftu ar limitu no Ls 200.00 uz Ls 420.00.

Parakstot līgumu, atbildētājs apliecinājis to, ka ir iepazinies ar aizdevēja "Vispārīgajiem noteikumiem par overdraftu privātpersonām" (turpmāk tekstā noteikumi), piekrīt tiem un apņemas tos ievērot.

Līdz ar to par overdrafta izmantošanu atbilstoši noteikumu definīcijai par „Procentu likmi" un 3.1.punktam, aizņēmējs ir apņēmies maksāt aizdevējam procentus, kas tiek aprēķināti no izmantotās aizdevuma summas, atbilstoši procentu likmei, kas ir noteikta aizdevēja pakalpojumu cenrādī.

Prasītāja paskaidro, ka saskaņā ar līgumu kārtējā mēnesī aprēķināto procentu summa ir jāsamaksā mēneša pēdējā datumā atbilstoši overdrafta noteikumu definīcijai „Maksājumu periods" un 3.3.punktam.

Prasītāja esot izpildījusi ar līgumu nodibināto saistību un piešķīrusi atbildētājam overdraftu Ls 420.00 apmērā.

Atbildētājs esot izmantojis overdrafta summu virs pieļautā limita un neesot veicis overdrafta atmaksu.

Atbilstoši noteikumu 3.8.punktam aizdevējs maksājuma veikšanas dienā debetējot norēķinu kontu par naudas summu, kas atbilst attiecīgajam maksājumam, neatkarīgi no tā, tiek vai netiek pārsniegts overdrafta limits.

Prasītāja paskaidro, ka atbildētājam bija jānodrošina, lai debetēšanas rezultātā norēķinu kontā netiktu pārsniegts overdrafta limits. Tas nozīmējot, ka izmantotās aizdevuma summas, uzkrāto procentu un limita pārsniegšanas līgumsoda kopējā summa nedrīkst pārsniegt overdrafta limitu.

Atbilstoši noteikumu, definīcijai „Limita pārsniegšanas līgumsods" un 3.7.punktam par līguma limita pārsniegšanu aizņēmējs ir apņēmies maksāt aizdevējam līgumsodu, atbilstoši līgumsoda procentuālajai likmei, kas ir noteikta aizdevēja pakalpojumu cenrādī. Līgumsods tiekot aprēķināts no summas, kas pārsniedz aizdevuma limitu.

Tā kā atbildētājs pieļāvis kredītlimita pārtēriņu un nav veicis ikmēneša procentu maksājumus, tad atbilstoši noteikumu 7.3 punktam prasītājs izbeidza līgumu ar 2010.gada 4.janvāri.

Atbildētāja parāda summa uz 2010.gada 4.janvāri bijusi: neatmaksātā parāda summa Ls 449,37 jeb 639,40 euro, ko veido Ls 420 jeb 597,61 euro pamatparāds; Ls 27.58 jeb 39,24 euro noīgtie procenti par kredīta lietošanu par laika posmu no 01.09.2009– 04.01.2010 ar procentu likmi 24% gadā; Ls 1,79 jeb 2,55 euro līgumsods par kredītlimita pārsniegšanu par laika posmu no 01.11.2009–04.01.2010 procentu likme 36% gadā.

Prasītāja lūdz piedzīt likumiskos procentus 152,66 euro.

Prasītāja paskaidro, ka nosūtījusi atbildētajam paziņojumu, par pienākumu atmaksāt parādu, sakarā ar īguma laušanu. Atbildētājs neesot cēlis iebildumus par parāda summu, parāda samaksu neesot veicis.

Prasītāja parādu ir lūgusi piedzīt saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā. Atbildētājs sniedzis tiesai atbildi, ka prasījumu neatzīst, tāpēc tiesvedība lieta ir izbeigta.

Prasītāja nav lūgusi iztiesāt lietu tiesas sēdē.

2014.gada 10.jūnijā atbildētājs iesniedzis tiesā paskaidrojumus par prasību, kuros norāda, ka prasību neatzīst, jo neesot slēdzis līgumu ar SIA „Creditreform". Atbildētājs nav lūdzis uzklausīšanu tiesas sēdē.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa nolēmusi izskatīt lietu rakstveida procesā, nosakot, ka sprieduma norakstu varēs saņemt Kuldīgas rajona tiesas kancelejā 2014.gada 12.novembrī un 2014.gada 30.jūnijā ierakstītā sūtījumā nosūtījusi par to pusēm paziņojumu (2.sēj. 225. lapa).

MOTĪVU DAĻA.

Novērtējot prasību, lietā esošos dokumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota, pierādīta un apmierināma.

Overdrafta līgums privātpersonai (1.sējums 13.lapa) pierāda, ka 2004.gada 17.jūnijā starp prasītāju – Nordea banku un atbildētāju – /pers. C/ noslēgts Overdrafta/aizdevuma līgums privātpersonai (turpmāk tekstā līgums).

Ar līgumu nodibinātā saistība paredz, ka aizņēmējs saņem atkārtoti izmantojamu aizņēmumu (overdrafts), kas piesaistīts aizņēmēja norēķinu kontam. Līgumā puses vienojušās par to, ka aizdevējs piešķir aizņēmējam overdraftu ar limitu līdz Ls 200, vienojoties, ka ikmēneša apgrozījums ir 148,72 lati (1.sējums 13.lapa)

Overdrafta līgums privātpersonai (1.sējums 15.lapa) pierāda, ka 2004.gada 1.decembrī starp pusēm noslēgts Overdrafta/aizdevuma līgums privātpersonai. Ar šo līgumu nodibinātā saistība paredz, ka atbildētājs saņem atkārtoti izmantojamu aizņēmumu (overdrafts), kas piesaistīts aizņēmēja norēķinu kontam. Līgumā puses ir vienojušās par to, ka aizdevējs palielina aizņēmējam piešķirto overdraftu ar limitu no Ls 200.00 uz Ls 420.00.

Līgums (1.sējums 15.lapa) pierāda, ka atbildētājs parakstot līgumu ir apliecinājis, ka ir iepazinies ar aizdevēja „Vispārīgajiem noteikumiem par overdraftu privātpersonām" un cenrādi (1.sējums 16.,17. lapa) (turpmāk tekstā noteikumi), piekrīt tiem un apņemas tos ievērot.

Noteikumu (1.sējums 16.lapa) definīcija par „Procentu likmi" un 3.1.punkts nosaka, ka atbildētājs ir apņēmies maksāt aizdevējam procentus, kas tiek aprēķināti no izmantotās aizdevuma summas atbilstoši procentu likmei, kas ir noteikta aizdevēja pakalpojumu cenrādī, proti, procentu likmi 24% gadā (1.sējums 17.lapa).

Noteikumu definīcija „Maksājumu periods" un 3.3.punkts (1.sējums 16.lapa) pierāda, ka atbildētājs ir apņēmies saskaņā ar līgumu kārtējā mēnesī aprēķināto procentu summa samaksāt mēneša pēdējā datumā atbilstoši overdrafta noteikumiem.

Konta izraksti (1.sējums 19.–159.lapa, 2.sējums 2.-202.lapa, 2.sējums 231. – 232. lapa) un konkrēti 1.sējums 49.lapa pierāda, ka prasītāja ir izpildījusi ar līgumu nodibināto saistību un piešķīrusi atbildētājam overdraftu Ls 420.00 apmērā, kuru uz 2004.gada 31.decembri atbildētājs ir pilnībā izmantojis un jau 2014.gada 31.decembrī ir iestājušās līguma negatīvās sekas, proti aprēķinātas sankcijas par aizdevuma savlaicīgu neatmaksāšanu. No konta bilances uz 2004.gada 31.decembri (1.sējums 49.lapa) ir redzams, ka ieņēmumu daļa atbildētāja kontā ir 276,49 lati, izdevumu daļa 500,55 lati un neatmaksātais overdrafts ir 427,86 lati.

Ievērojot teikto, tiesa noraida atbildētāja apgalvojumu par to, ka viņš ar prasītāju nav vienojies un nav saņēmis overdraftu.

Saskaņā ar 2004.gada 1.decembra līgumu, pie Ls 211ikmēneša apgrozījuma, atbildētājam piešķirts overdrafts Ls 420 (1.sējums 15.lapa).

Tiesa atzīst, ka minētais pierāda, ka atbildētājs izmantojis overdrafta summu virs pieļautā limita un nav veicis overdrafta atmaksu.

Noteikumu definīcija „Limita pārsniegšanas līgumsods" un 3.7.punktam par līguma limita pārsniegšanu, cenrādis (1.sējums 17.lapa) pierāda, ka atbildētājs apņēmies maksāt aizdevējam līgumsodu, atbilstoši līgumsoda procentuālajai likmei, kas ir noteikta aizdevēja pakalpojumu cenrādī. Līgumsodu aprēķina no summas, kas pārsniedz aizdevuma limitu. Līgumsoda apmērs 0,1 % dienā jeb 36 %gadā.

Brīdinājums (2.sējums 204.lapa) pierāda, ka prasītāja brīdinājusi atbildētāju par to, ka viņš izmantojis lielāku overdrafta summu, nekā to paredz līgumos noteiktais limits.

Prasītājas paskaidrojumi liecina, ka prasītāja atbilstoši overdrafta noteikumu 7.3 punktam, izbeigusi līgumu ar 2010.gada 4.janvāri.

Prasītājas parāda aprēķins pierāda, ka atbildētāja parāda summa uz 2010.gada 4.janvāri bijusi Ls 449,37 jeb 639,40 euro, ko veido: Ls 420 jeb 597,61 euro pamatparāds; Ls 27,58 jeb 39,24 euro nolīgtie procenti par kredīta lietošanu par laika posmu no 01.09.2009. – 04.01.2010, ar procentu likmi 24% gadā; Ls 1,79 jeb 2,55 euro līgumsods par kredītlimita pārsniegšanu par laika posmu no 01.11.2009. – 04.01.2010, procentu likme 36% gadā.

Pilnvarojuma līgums (2.sējums 212.lapa) pierāda, ka prasītāja noslēgusi ar Creditreform Latvijā pilnvarojuma līgumu, ar kuru pēdējā pārstāv pirmās intereses un tiesības, tajā skaitā tiesās.

Ar minēto tiesa norāda, ka prasību ir cēlusi Nordea bank Finland PLC Latvijas filiāle un parādu no atbildētāja lūdz piedzīt Nordea bank Finland PLC Latvijas filiāle, nevis Creditreform Latvijā.

Līdz ar to, atbildētāja celtie iebildumi par to, ka līgumu neesot slēdzis ar Creditreform, nav pamatoti.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Atbilstoši Civillikuma 1934.pantam ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Aizdevuma līgums ir reāllīgums. Līguma noslēgšanas obligāta sastāvdaļa ir naudas vai lietas nodošana. Tāpēc, līguma saturu veido pienākums atdot aizdevumu (Civillikuma 1943.pants).

Noslēdzot overdrafta līgumus, starp pusēm izveidojas tiesiskas aizdevuma līguma attiecības, no kurām abām pusēm radās tiesības un pienākumi.

Tiesa uzskata, ka 2004.gada 1.decembra aizdevuma līgums, noslēgts atbilstoši minētajām Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, atbildētājs saņēmis un izlietojis aizdoto naudu, līgums nav apstrīdēts, līdz ar to ir saistošs līdzējiem.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1943.pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis.

Civillikuma 1425.pantā ir noteikts, ka saistība jāizpilda pilnā apmērā un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam. Tiesa ņem vērā, ka saistību neizpilde ir negatīvs fakts un kā atzīts tiesību teorijā, negatīvu faktu pierādīt nevar.

Tiesa atzīst, ka tieši atbildētājam bija jāpierāda fakts, ka viņš savas saistības pret prasītāju ir pilnībā izpildījis, bet konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka atbildētājs nav pierādījis, ka visi maksājumi pēc strīdus aizdevuma līguma ir veikti.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja iesniegtais konta izraksts (2.sējums 219.lapa), nevar kalpot kā pierādījums tam, ka atbildētājs visas saistības pret prasītāju ir izpildījis, jo minētais izraksts nav apstiprināts bankā, līdz ar to minētais nav vērtējams kā pierādījums.

Konta izraksts, pēdējā debeta operācija un saistību pārgrāmatošana (2.sējuma 231. – 232.lapa) apliecina, ka Banka 2013.gada 26.martā veica saistību pārgrāmatošanu ar mērķi fiksēt parāda summu.

Konta izraksts un parāda aprēķins pierāda, ka atbildētājs nav atmaksājis aizdevuma pamatparādu 597,61 euro.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst ar lietas materiāliem par pierādītu, ka atdodamā aizdevuma summa 597,61 *euro* apmērā, ir piedzenama no atbildētāja par labu prasītājai.

Civillikuma 1946.pantā noteikts, ka parādniekam jādod procenti par aizdevumu, ja puses par to vienojušās.
Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Procentu kā atlīdzības par kapitāla lietošanas atvēlējumu galvenā funkcija ir nodrošināt kapitāla spēju nest augļus un tas atbilst tirgus ekonomikai. Minētās normas izpratnē, procenti ir jādod arī tad, ja kapitāls palicis svešā lietojumā prettiesiskas rīcības – nokavējuma rezultātā. Procenti ir jādod par reāli atvēlētu naudu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai likumu.

Civillikuma 1762.panta pirmajā daļā noteikts, ka pienākums maksāt procentus izbeidzas pilnīgi ar galvenās saistības izbeigšanos.

Saskaņā ar Civillikuma 1811.pantu un 1812. pantu saistības tiesība izbeidzas, kad parādnieks pienācīgā kārtā to ir izpildījis, proti, atdevis parādu.

Prasītāja lūdz piedzīt līgumiskos procentus par kapitāla lietojumu par laika periodu no 01.09.2009. – 04.01.2010, ar procentu likmi 24% gadā.

Tiesa atzīst, ka šāda prasība ir pamatota, jo prasītājas kapitāls šajā laikā atrodas pie atbildētāja.

Līdz ar to, prasījums daļā par procentu piedziņu par laika periodu no 2009.gada 1.septembra līdz 2010.gada 4.janvārim ir apmierināms un no atbildētāja piedzenami procenti par aizdevuma lietošanu 39,24 *euro* apmērā.

Prasītāja lūdz piedzīt likumiskos 6% procentus par laika periodu no 2010.gada 4.janvāra līdz 2014.gada 7.aprīlim, kopā 152,66 euro.

Tiesa uzskata, ka minētā prasība ir pamatota un no līguma izbeigšanas 2010.gada 4.janvāra, atbildētājam ir pienākums samaksāt likumiskos procentus par aizdevuma lietošanu, jo prasītājas kapitāls atrodas atbildētāja lietošanā.

Līdz ar to, prasījums daļā par likumisko procentu piedziņu par laika periodu no 2010.gada 4.janvāra līdz 2014.gada 7.aprīlim ir apmierināms, un no atbildētāja piedzenami procenti par aizdevuma lietošanu 152,66 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas trešo punktu, parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi, un saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam, un ar to var noteikt ne vien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Civillikuma 1724.pants nosaka, ka izbeidzoties galvenajai saistībai, izbeidzas arī pats no sevis tai norunātais līgumsods. Tādējādi, pušu noslēgtais aizdevuma līgums izbeidzas tikai ar pilnīgu saistību izpildi, tas ir, kad aizņēmējs jeb konkrēti atbildētājs, ir atmaksājis visu aizdevumu, norunātos procentus un aprēķināto līgumsodu.

Saskaņā ar Civillikuma 1720.pantu kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu: 1) ja tieši tā bijis norunāts, 2) ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Tiesa secina, ka ar līgumu atbildētājs apņēmies maksāt līgumsodu par kredītlimita pārsniegšanu 0,1% dienā jeb 36% gadā.

Prasītāja aprēķinājusi līgumsodu par kredītlimita pārsniegšanu no 2009.gada 1.novembra līdz 2010.gada 4.janvārim 2,55 euro (1.sējums 4.lapa).

Tiesa atzīst, ka līgumsoda pievienošana līgumam ir parādnieku disciplinējoša nozīme, jo parādniekam ir jāsaprot, ka pienācīgas saistību neizpildes gadījumā, viņam nāksies ciest apgrūtinājumu. Tātad līgumsods ir atlīdzība, kas dodama par saistību izpildes kavējumu. Pretēji procentiem, kuri dodami

par naudas lietojumu.

Izvērtējot līgumsodu, tā raksturu un apmēru, tiesa uzskata, ka katrā darījumā līgumsodam jābūt taisnīgam un samērīgam. To nosakot un pieņemot, abām darījuma pusēm jārīkojas labā ticībā.

Civillikuma 1.pantā noteikts, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

Juridiskajā literatūrā izteikts viedoklis, ka šis likuma pants nav patstāvīgs tiesību avots, bet tikai palīglīdzeklis likumu piemērošanā tur, kur tas izrādīsies par vajadzīgu, un tas nav domāts tiesiskās drošības satricināšanai. Pantā ietvertais princips par labo ticību nebūt neizslēdz uzticību likumam, kā arī uzticību līgumā brīvi dotam vārdam.

No likumu piemērošanas viedokļa, Civillikuma 1.pantā izteiktais labās ticības princips var būt svarīgs korektīvs gadījumos, kad likuma formālie izveidojumi īpatnējos lietas apstākļos noved pie kļūmīgām situācijām no taisnības un vispārības interešu viedokļa (*skat. senators O. Ozoliņš. Jaunā Civillikuma ievads. Raksti par Prezidenta K. Ulmaņa Civillikumu. Tieslietu ministrijas Vēstneša 1939.g. 1.burtnīcas pielikums. Tieslietu ministrijas izdevums, 1939, 4.–5.lpp.*).

Civilajās attiecībās līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Turklāt tiesiskajās attiecībās ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams soda samērīguma princips.

Izvērtējot līgumsoda raksturu ir jāņem vērā, ka tas ir piemērots par naudas līdzekļu aizdevumu. Tāpat ir jāņem vērā, ka aizdevuma būtība izpaužas kapitāla iesaistīšanā, apritē, gūstot ienākumu procentu veidā.

Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 23.maija spriedumā Nr. SKC- 432 norādīts „ja līgumā ir noteikts termiņš, bet iepriekš ir noticis saistības pārkāpums un jau radusies tiesība prasīt līgumsodu, tad saistība neizbeidzas norādītajā termiņā". Tāpat, šādu viedokli paudis prof. K.Torgāns komentārā pie Civillikuma 1724.panta. Tiesa atzīst, ka minētā judikatūra ir piemērojama konkrētās lietas izspriešanā.

Tiesa atzīst prasītāja tiesības aprēķināt un prasīt līgumsodu, tomēr ievērojot, ka atbildētājs ir patērētājs, tiesas pienākums ir izvērtēt pieprasītā līgumsoda samērīgumu.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmito daļu, tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punkts atzīst par netaisnīgiem līguma noteikumus, kuri uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu.

Izvērtējot pieprasītā līgumsoda apmēru, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pieprasītais līgumsods ir samērīgs un taisnīgs attiecībā pret neatdoto pamatparāda apmēru un saistības izpildes kavējuma termiņu.

Civillikuma 1717.pants neierobežo līgumsoda apmēru, un Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka sakarā ar likuma tieša norādījuma trūkumu, jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.pantā norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem (LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 14.maija spriedums lietā Nr.SKC-212).

Tiesa atzīst, ka atbildētājam ir jācieš līgumsods par saistību nepildīšanu termiņā un tiesas ieskatā ir pamats piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai līgumsodu 2,55 euro.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi: samaksātā valsts nodeva – 118,81 euro un izdevumi par tiesas dokumentu piegādāšanu 4,70 *euro*.

Sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā parāda summa iemaksājama AS Swedbank kontā Nr.LV78HABA0551008299582 , maksājumu saņēmējs SIA Creditreform Latvijā, maksājuma mērķis, inkasso 1203080615.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.pantu, no atbildētāja /pers. C/ valsts labā piedzenami izdevumi par tiesas pavēstu piegādāšanu – 3,15 euro.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam un Civillikuma 1756.pantam, atzīstamas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus likumisko procentus 6% gadā.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms maksimālais sprieduma labprātīgas izpildes termiņš, tas ir, 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5., 92. - 96., 189. – 193.pantu, tiesa

nosprieda

piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu Nordea Bank Finland Plc Latvijas Filiāle, reģistrācijas numurs 40003486767,

galveno parādu – 597,61 *euro* (pieci simti deviņdesmit septiņi euro un sešdesmit viens cents); līgumiskos procentus par laika periodu no 2009.gada 1.septembra līdz 2010.gada 4.janvārim – 39,24 *euro* (trīsdesmit deviņi euro un divdesmit četri centi); līgumsodu par laika periodu no 2009.gada 1.septembra līdz 2010.gada 4.janvārim 2,55 *euro* (divi euro un piecdesmit pieci centi); likumiskos procentus par laika periodu no 2010.gada 4.janvāra līdz 2014.gada 7.aprīlim 152,66 *euro* (viens simts piecdesmit divi euro un sešdesmit seši centi) un lietā samaksāto valsts nodevu 118,81 *euro* (viens simts astoņpadsmit euro un astoņdesmit viens cents); izdevumus par tiesas dokumentu piegādāšanu 4,70 *euro* (četri *euro* un septiņdesmit centi).

Sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā parāda summa iemaksājama AS Swedbank kontā Nr.LV78HABA0551008299582 , maksājumu saņēmējs SIA Creditreform Latvijā, maksājuma mērķis, inkasso 1203080615.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij izdevumus par tiesas dokumentu piegādāšanu 3,15 *euro* (trīs euro un piecpadsmit centi).

Atzīt Nordea Bank Finland Plc Latvijas Filiāle, reģistrācijas numurs 40003486767, tiesības saņemt no atbildētāja, par laiku līdz sprieduma izpildei vai dienai, kad atbildētāja mantu pārdod izsolē, vai līdz brīdim, kad iestājas Civillikuma 1763.pantā norādītie apstākļi, procentus – 6 % apmērā gadā no piedzītās parāda pamatsummas – 597,61 *euro*.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu noteikt, ka atbildētājs spriedumu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā no pilna sprieduma pieejamības dienas Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai, sūdzību iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese A. Simsone